

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Consultationes Theologicæ Et Spirituales Christiani verè fidelis & verè devoti ...

... De Excellentiss Sanctissimæ Virginis Mariæ Matris Dei

Louis François <d'Argentan>

Augustæ Vindel. ; Dilingæ, 1726

VD18 80217915

Artic. II. De prædestinatione speciali sanctissimæ Virginis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45581

ARGUMENTUM.

De prædestinatione speciali Sanctissimæ Virginis.

ARTICULUS II.

Intellexisti jam, magnum esse discrimen inter providentiam communem ac universalem, moderantem cuncta entia ratione orbata, & præcipuam providentiæ hujus partem, quam nuncupamus prædestinationem, nonnisi homines dirigentem: intellige modò tertiam quandam adhuc esse, incomparabiliter alijs duabus nobiliorem; Et hæc tota singularis est, nonnisi Sanctissimam respiciens Virginem: transgreditur hæc omnes mensuras, omnesque regulas; est superior omni lege ordinariæ sive naturæ, sive gratiæ, sive gloriæ; Est prædestinatio quædam suis privilegijs gaudens penè in omnibus, ita ut sæpe nunquam leges communes sequatur cæterarum omnium creaturarum; Et quando effata allegantur universalis, quæ comprehendant omnes, quæque nullum videantur eximere, quasi sufficiat ad concludendum: ergò Sanctissima Virgo non comprehenditur illis; siquidem ipsa suum habet privilegium, id est, legem suam privatam, quæ dispensatur ab universali. Exempli gratiâ, Scriptura dicit, quòd omnes peccaverunt in Adam; sed Sanctissima Virgo suum habet privilegium, quo præservatur à peccato origina-

li: quod omnes Matres pariunt cum dolore & postquam suam amiserunt Virginitatem; Communis hæc lex est, sed non tangit privilegium Matris Virginis, quæ peperit absque dolore; sicquè de multis alijs. Non alleganda est pro illâ lex universalis, siquidem ipsa habet quasi in omnibus privilegium, & exinde adhuc privilegium, & semper privilegium particulare; ita ut ipsi dici possit, quod Assverus Estheri. *Non enim pro te, sed pro omnibus hæc lex constituta est.* Leges communes non sunt pro te, tu tuis gaudes & fructis privilegijs. Non aspicias ipsam velut cæteros prædestinatos; Sed memineris deinceps placiti & effati hujus prorsus necessarij, quod ipsius prædestinatio sit tota singularis, omninò privilegiata; Et ecce quare.

Considera benè, quid rei fuerit actum in prædestinatione Sanctissimæ Virginis. Non agebatur hîc solùm de creando aut fabricando aliquo mûdo, quod fuisset ædificare domum pro habitatione hominis. Deus non adhibuit nisi unicum verbum, nisi unicum Fiat, ad exequendum magnum hoc consilium. Sed moliebatur & intendebat extruere palatium pro

Esther 17.
v. 13.

Excellentia
prædestina-
tionis Sanctis-
sime
Virginis,
ex quâ om-

B 3 habi,

Nota benè,
quòd præ-
destinatio
Sanctissimæ
Virginis
fuerit pri-
vilegiata
in omni-
bus.
Efficax
hujus veri-
tatis sunt
magis,

nes tres
personæ di-
vinæ suum
trahunt e-
molumen-
tum.

habitatione infinitæ Majestatis suæ; hoc Exquisitissimum erat divina- rum manuum ipsius opus quod su- perare in Excellentia tantum de- bebat totum hoc universum, quan- tum hospes, pro quo præparaba- tur, transcendit hominem, pro quo creatus est mundus; Siquidem se- cundum nostrum intelligendi mo- dum omnes tres adorandæ Trini- tatis personæ, & earum qualibet haud leve ex eo trahebant emolu- mentum.

Pater, qui nonnisi unicum, so- lum habet Filium naturalem & consubstantialem, quique plures eorum habere non potest, deside- rat habere filiam, quæ plures sibi conferat filios adoptivos, è quibus numerosam admodum sibi consti- tuet familiam. Filius unicus, qui nonnisi unicum habet patrem, sed qui Matrem non habet secundum nativitatem suam divinam, deside- rat habere talem secundum Huma- nitatem, quæ sit digna se, quæque non degeneret à dignitate Patris sui æterni. Spiritus Sanctus, qui est sola persona sterilis intra Deum, eò quod aliquam personam non producat, desiderat habere spon- sam, cum quâ ita secundus fiat ex- tra Deum, ut per divinam ipsius operationem, Filius naturalis Dei realiter producat in Sanctissimâ Humanitate, Et denique tota ad- oranda Trinitas, quæ nonnisi ma- nebat in se ipsâ ante creationem mundi, desiderat sacrum habere

templum, ut conficiat ex eo habi- tationem sibi inter homines. Ecce tibi admirandum consilium, quod in prædestinatione æternâ Sanctis- simæ Virginis moliebatur Deus. Et idè ad honorandum sublime hoc mysterium, consuevit bonarum pietas animarum ipsi, indies, vel etiam de die pluries reddere hoc homagium omni plenum reve- rentiâ.

Ave Filia Dei Patris,

Ave Mater Dei Filij,

Ave Sponsa Spiritus Sancti.

Ave Templum totius Trinitatis.

Salutant ipsam inprimis velut Fi- lium Dei Patris, secundò velut Ma- trem Dei Filij, tertio velut sponsam Spiritus Sancti, & quarto velut Templum totius Sanctissimæ Tri- nitatis.

Tres adorandæ Trinitatis perso- næ, quempiam sibi ædificarunt mundam in personâ Sanctissimæ Virginis. Loquor juxta mentem Sancti Bernardi, qui ita ipsam ap- pellat: *Eam tanquam specialissi- mum mundum Deus sibi creavit.*

Et ante ipsum Sanctus Cypria- nus descriperat: fultus pulchritu- dinem mundi hujus omninò pro- digiosi, quem nonnisi ex virtutibus heroicis, nonnisi è pretiosis gratiæ divitijs, nonnisi è privilegijs pror- sus divinis inveniebat compositum; Et hoc ipsum est, quod constituit ipsius terram, ipsius mare, ipsius cælum, ipsius Solem, & cæteras omnes partes ad constitutionem spe-

Praxis de
vota salu-
tandi Be-
atissimam
Virgine
adorando
omnes tre
personas
Trinitatis

S. Be-
rnat-
per S-
Regi-

Speciosi hujus mundi concurrentes.

Ecce quomodo de hoc loqueatur: *Legō & intelligo, quod Maria quidam mundus sit intelligibilis & admirandus, cujus terra; Soliditas est humilitatis; cujus mare, latitudo charitatis; cujus cœlum altitudo contemplationis; cujus Sol, splendor intelligentia; cujus luna, decor munditia; cujus lucifer, fulgor sanctitatis; cujus Arcturus, gratia septiformis; cujus sidera, cæterarum ornamenta virtutum pulcherrima.*

Redeo ad Sanctum Bernardum, qui plura dicit iudicio meo, paucioribus verbis, Sermone quarto super Salve Regina. Non est virtus, dicit, o Regina cœlorum, quæ non resplendeat in te, & quidquid cæteri Sanctorum singillatim dispersiti sunt inter se, tu in totâ plenitudine suâ possides sola. *Quid quid singuli habuere Sancti, tu sola possides.*

Liceat hic mihi ulterius quid dicere, quod, licet fuerit ipsa creaturarum humanarum inserta albo, sit tamen conditionis tantis ditata privilegijs, tantoque intervallo transcendentis cæteras omnes, ut id, quod in alijs non erat, nisi natura, in hac totum sit gratia. Habebat ipsa corpus velut aliæ; verum hoc opus est gratiæ, cum Pater & Mater ipsius, qui steriles erant & annis graves, non habuerint bene dictum hunc fructum, nisi ex

singulari gratiæ privilegio. Habebat ipsa animam aliarum more; Sed hæc est anima tam pura, tam sancta tamque ab omnibus miserijs, quibus natura involvit aliæ, aliena, ut nunquam conspectum fuerit peccatum in ipsâ vel actuale, vel originale, aut macula vel minima.

Et macula non est in te. Habebat ipsa in animâ suâ passiones, sicut aliæ, verum hæc ita superabant omnes infirmitates aliarum naturales, ut fervierint in ipsâ, velut in JESU CHRISTO, non nisi ad exequendum nobilissimos gratiæ effectus, opera & consilia: oporteret potius nuncupare illas virtutes animatas, quam passiones naturales, eò quod nullam senserint corruptionem naturæ, quæ est in alijs, quæque rapit illas versùs terram, cum exarscrit semper ipsa igne divino, qui attollebat ipsas versùs cœlum, quemque sapiens vocat *Vaporem virtutis Dei.*

Et ut dicam verbo, Excellentia & perfectio exquisitissimi hujus operis manuum Dei, ejusmodi & talis est, ut cum sit opus gratiæ, non sequatur in omnibus, nisi gratiæ directionem, non recipiat omnes motus suos, nisi ab emanatione claritatis Dei Omnipotentis, ut verbis utar Sipientis. Et Deus, qui tam magnum fecit illud, idque præparavit pro se ipso, voluit esse tum immediatum ipsius principium, tum causâ omnium ipsius operationum. Quem non alliciat aspectus prodigiorum

Cant. 4.
Quod in alijs creaturis non est nisi natura, in Sanctissimâ Virgine est gratia.

Sap. 7. vj
25.

Ibidem.

Consule Justinum Michoviansem 1. parte disc. 121.

S. Bernard. Serm. 4. super Salve Regina.

giorum speciosi hujus mundi? Ecce quid actitatum fuerit in particulari prædestinatione Sanctissimæ Virginis. Ipsa mundus gratiarum est, eò conditus nomine, ut sit habitaculum trium personarum adorandæ Trinitatis.

Devota
considera-
tio circa
Excellentias Sanctis-
simæ Virgi-
nis in præ-
destinatione
sua.

Ô divina Maria! ô Mater admirabilis, quàm ineffabiles tuæ sunt Excellentiæ! ô quàm incomprehensibiles sunt nobis! Tu idèò es fabricata à manu omnipotentis, ut eesses Sacrum Tabernaculum Dei cum hominibus. Filius tuus Unigenitus, qui incoluit per omnem æternitatem sinum infinitæ ratione augustum & magnificentum patris sui, ubi tam dignè hospitabatur, descendit in terram, abscondens quidem, sed nihil deponens ex omni Majestatis suæ magnificentiæ, hospitaturus in Virginali sinu tuo; Et qui non judicavit sinum patris sui plus æquo & nimio se dignum, non judicavit etiam castissimum sinum tuum indignum se; tanta inter utrumque intercedit proportio. Deliciæ, quibus fruitur ab omni æternitate in sinu patris sui infinitæ ratione oblectant ipsum; sed illæ, quibus demulcetur in sinu tuo, ô admirabilis Mater, ita rapiunt &

absorbent ipsum, ut raptum in Extasim dilabi ipsum faciant præ amoris deliquio in brachia tua. Hem! quis dubitare possit, quia delicia tam puræ, tamque divinæ fuerint reciproca te inter & ipsum, sicut reciproca sunt patrem inter & Filium in Divinitate? Quantum igitur fuit tui cordis gaudium, quando recepisti adorandæ hujus Majestatis personam, ob quam te Deus tantis locupletaverat. Excellentij?

Ecce igitur statum, quò collocavit te manus Dei in prædestinatione tuâ æternâ, & id ipsum in æternum.

Quantâ devotione & amore erga Sanctissimam Virginem accenditur Cor, dum contemplatur magnas hæc veritates, & aliquantò pensulatim, magisque seriò considerat illas? Nonne durius sit pertrâ, & insensibilis ære, nisi emolliatur, totumque colliquescat affectibus gaudij, admirationis, reverentiæ, amoris, & præcipuè ætæterni desiderij, totâ vitâ suâ se devovendi ceu fidelissimum famulum Sanctissimæ Virgini?

ARGU

Quæ r
ne Jef
Christ
prædel
natus,